

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

selv om de skal rykke tilbage for det Laan, der her bliver anbragt. Hvis man derimod paa Forhaand siger, at Staten er rede til at ofre Laan til saadanne Forbedringer af Ejendommene, som i høj Grad ogsaa er Sikring for Kreditorerne, ja, saa er jeg bange for, at det bliver misbrugt, at det bliver uheldigt. Jeg vil derfor tro, at man skal holde sig til Grænsen, de 110 pCt., og kun i ganske særlige Tilfælde, hvor Laangivningen er af ganske speciel Art, dispensere derfra. Kreditorerne vil og maa forstaa, at det ogsaa er i deres Interesse, at Staten yder disse Laan.

For øvrigt er jeg, som jeg allerede har nævnt, rede til at forhandle med Udvalget angaaende Enkeltheder i Forslaget og ogsaa angaaende Ændringer, hvis man bliver enig om, at det er nødvendigt at gennemføre saadanne.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Marinus Sørensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 33 af 26. Februar 1937 om Grundforbedring.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2317; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 29).

Sagen sattes til Forhandling.

Carl Petersen: De Ændringer, som det foreliggende Lovforslag vil medføre i den nugældende Grundforbedringslov, er af meget gennemgribende Art. For det første genindfører de den Finansieringsform, som var gældende i den første Grundforbedringslov af 31. Marts 1933, hvor Laanene ydedes af Statskassen, en Form, som alle, baade de, der var Laantagere, og de, der administrerede Loven i Grundforbedringsudvalgene, har været mest tilfredse med. Derfor ved jeg, at jeg paa alle

interesseredes Vegne kan takke Regeringen for denne Del af Forslaget. Men selv om den Finansieringsform, som anvendes under den nugældende Lov, har været mere besværlig at arbejde med og i enkelte Egne af Landet vel nok kan siges at have haft til Følge, at Grundforbedringsarbejdet er blevet hemmet i nogen Grad, skal der dog her fra Tingets Talerstol nu, da Pengeinstitutionernes Udlaan til Grundforbedringsarbejder vel er et overstaaet Stadium, lyde en Tak til de Sparekasser og Kreditforeninger, som gik ind i Finansieringen af dette samfundsnyttige Arbejde.

Det andet Omraade, hvor der sker en gennemgribende Ændring, er, hvor der er Tale om hurtigt at kunne faa det forberedende Arbejde til Side, saaledes at Arbejdet i Marken kan paabegyndes. I de Aar, Grundforbedringsloven har eksisteret, har man jo ikke sjældent staaet over for Vanskeligheder, der hindrede, at der kunde udføres eller paabegyndes Arbejder, der maatte anses for at være baade rentable og i beskæftigelsesmæssig Henseende velegnede til Udførelse. Der fandtes Bestemmelser i andre Love, der hindrede Gennemførelsen, eller der vilde, hvis man vilde fremme disse Arbejder, hengaa lang Tid med Behandlingen af saadanne Sager. Saa vidt man kan se, vil det foreliggende Forslag fjerne disse Vanskeligheder, idet der gives Afvandingskommissionerne meget vidtgaaende Beføjelser. Vi betragter derfor ogsaa denne Del af Forslaget som et meget stort Fremskridt og takker den højtærede Minister for disse nye Bestemmelser, der maa betegnes som dristige i Forhold til de nu kendte. Jeg benytter Lejligheden til at spørge den højtærede Minister, om den nye Vandløbslov, som har været under Forberedelse snart i mange Aar, kan ventes i en nær Fremtid.

De Ændringer, Forslaget i øvrigt tager Sigte paa at gennemføre i Forhold til den nugældende Lov, er ikke let overskuelige, idet de fleste indskrænker sig til, at der indføjes et Ord eller en Sætning i den allerede eksisterende Lovs forskellige Paragraffer, og da man allerede har en Lov af 13. April 1940, der ogsaa henviser til Loven af 26. Februar 1937, er det noget vanskeligt at faa det rette Overblik over, hvordan Loven vil forme sig som Helhed. Det havde derfor været en Fordel, om det foreliggende Forslag var fremkommet som et Forslag til en samlet Lov. Selv om jeg paaskønner, at Ministeren i Forslagets § 8 søger Bemyndigelse til at lade Loven optrykke med de Ændringer, som er kommet siden dens Vedtagelse i 1937, havde det været en stor Lettelse for Rigsdagen,